Republika Srbija
VRHOVNI SUD
Kzz 643/2025
28.05.2025. godina
Beograd

Vrhovni sud, u veću sastavljenom od sudija: Milene Rašić, predsednika veća, Gordane Kojić, Aleksandra Stepanovića, Slobodana Velisavljevića i Svetlane Tomić Jokić, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Vesnom Zarić, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljenog AA, zbog krivičnog dela nedavanje izdržavanja iz člana 195. stav 1. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog AA - advokata Aleksandra Kneževića, podnetom protiv pravnosnažnih presuda Osnovnog suda u Velikoj Plani K.br.281/21 od 28.09.2023. godine i Višeg suda u Smederevu Kž1 37/24 od 22.03.2024. godine, u sednici veća održanoj dana 28.05.2025. godine, doneo je

R E Š E NJ E

ODBACUJE SE, kao nedozvoljen zahtev za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog AA - advokata Aleksandra Kneževića, podnet protiv pravnosnažnih presuda Osnovnog suda u Velikoj Plani K.br.281/21 od 28.09.2023. godine i Višeg suda u Smederevu Kž1 37/24 od 22.03.2024. godine.

O b r a z l o ž e nj e

Presudom Osnovnog suda u Velikoj Plani K.br.281/21 od 28.09.2023. godine okrivljeni AA oglašen je krivim zbog izvršenja krivičnog dela nedavanje izdržavanja iz člana 195. stav 1. KZ i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od šest meseci. Okrivljeni je obavezan na plaćanje troškova krivičnog postupka i da zakonskoj zastupnici maloletnog oštećenog na ime troškova krivičnog postupka isplati iznos od 231.750,00 dinara.

Presudom Višeg suda u Smederevu Kž1 37/24 od 22.03.2024. godine odbijena je kao neosnovana žalba branioca okrivljenog, a presuda Osnovnog suda u Velikoj Plani K.br.281/21 od 28.09.2023. godine, potvrđena. Istom presudom odbačena je žalba punomoćnika zakonskog zastupnika maloletnog oštećenog kao nedozvoljena.

Branilac okrivljenog AA - advokat Aleksandar Knežević je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti protiv pravnosnažnih presuda, zbog povrede krivičnog zakona iz člana 439. tačka 1) ZKP i odredbe člana 16. ZKP, dok iz obrazloženja zahteva proizilazi da branilac okrivljenog ukazuje i na bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 438. stav 2. tačka 2) ZKP, sa predlogom da Vrhovni sud usvoji podneti zahtev, ukine pobijane presude i predmet vrati na ponovno odlučivanje ili ih preinači i okrivljenog oslobodi od optužbe.

Vrhovni sud je u sednici veća, ispitujući zahtev za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog u smislu odredbi člana 487. Zakonika o krivičnom postupku, našao:

Odredbom člana 484. ZKP propisano je da se u zahtevu za zaštitu zakonitosti mora navesti razlog za njegovo podnošenje (član 485. stav 1. ZKP). Kada se zahtev podnosi zbog povrede zakona (član 485. stav 1. tačka 1. ZKP) okrivljeni preko svog branioca, a i sam branilac koji u korist okrivljenog preduzima sve radnje koje može preduzeti okrivljeni (član 71. tačka 5. ZKP), takav zahtev može podneti samo iz razloga propisanih odredbom člana 485. stav 4. ZKP, dakle ograničeno je pravo okrivljenog i njegovog branioca na podnošenje zahteva za zaštitu zakonitosti u pogledu razloga zbog kojih mogu podneti ovaj vanredni pravni lek i to taksativnim nabrajanjem povreda zakona koje su učinjene u prvostepenom postupku i u postupku pred apelacionim odnosno drugostepenim sudom i to zbog povreda odredaba člana 74, člana 438. stav 1. tačka 1) i 4) i tačka 7) do 10) i stav 2. tačka 1), člana 439. tačka 1) do 3) i člana 441. stav 3. i 4. ZKP.

Odredbom člana 487. stav 1. tačka 2) ZKP propisano je da će Vrhovni kasacioni sud u sednici veća rešenjem odbaciti zahtev za zaštitu zakonitosti, ako je nedozvoljen (član 482. stav 2, član 483. i član 485. stav 4. ZKP).

Branilac okrivljenog, kao razlog podnošenja zahteva ističe povredu krivičnog zakona iz člana 439. tačka 1) ZKP, zbog koje je podnošenje zahteva dozvoljeno okrivljenom. Međutim, navedenu povredu zakona suštinski obrazlaže tako što osporava i polemiše sa činjeničnim utvrđenjima u pravnosnažnim odlukama, dajući sopstvenu ocenu izvedenih dokaza koja je potpuno drugačija od one date u pobijanim presudama. Ovo stoga što u zahtevu navodi da je odbrana mišljenja da ne postoji umišljaj, kako direktni tako ni eventualni, jer upravo odbrana okrivljenog da je uplate vršio u periodu koji je obuhvaćen dispozitivom optužnog akta govore u prilog tome da na strani okrivljenog ne postoji umišljaj u pogledu davaoca izdržavanja za period od 16.05.2018. godine do 02.04.2021. godine jer su sve uplate vezane za ovaj period, dok po prethodnoj presudi nije izvršio uplate. Po mišljenju odbrane u sitaciji kada je okrivljenom onemogućeno da označi period za koji vrši uplatu, a imajući u vidu da su nesporno sve uplatnice koje se nalaze u spisu predmeta vezane za navedeni period, sud je morao u nedostatku drugih dokaza da okrivljenog oslobodi od optužbe.

Kako, dakle, branilac okrivljenog u podnetom zahtevu, kao razlog pobijanja pravnosnažnih presuda, samo formalno označava povredu zakona zbog koje je podnošenje zahteva dozvoljeno okrivljenom, dok suštinski osporava činjenično stanje utvrđeno u pravnosnažnim odlukama i ocenu dokaza datu od strane suda, a što ne predstavlja zakonski razlog zbog kojeg je, u smislu odredbe člana 485. stav 4. ZKP, dozvoljeno podnošenje ovog vanrednog pravnog leka okrivljenom i njegovom braniocu zbog povrede zakona, to je Vrhovni sud zahtev

okrivljenog AA - advokata Aleksandra Kneževića, u ovom delu, ocenio nedozvoljenim.

Branilac okrivljenog u zahtevu navodi i povredu člana 16. ZKP, jer se sudovi nisu vodili navenom odredbom, već su neobrazlažući na jasan način i nepoklanjanjem vere dokazima koji su išli u korist okrivljenog grubo prekršili citiranu odredbu. Pored navedenog, u preostalom delu zahteva branilac okrivljenog osporava obrazloženje drugostepenog suda i navodi da je neosnovan zaključak suda da je okrivljeni iste priznanice koristio u postupku opoziva uslovne osude, na koji način suštinski ukazuje i na bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 438. stav 2. tačka 2) ZKP.

Kako, navedene povrede ne predstavljaju zakonski razlog zbog kojeg je, u smislu odredbe člana 485. stav 4. ZKP, dozvoljeno podnošenje zahteva za zaštitu zakonitosti okrivljenom i braniocu zbog povrede zakona, to je Vrhovni sud zahtev branioca okrivljenog AA - advokata Aleksandra Kneževića i u ovom delu ocenio nedozvoljenim.

Iz iznetih razloga Vrhovni sud je, na osnovu odredaba člana 487. stav 1. tačka 2) ZKP u vezi člana 485. stav 4. ZKP zahtev za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog AA - advokata Aleksandra Kneževića odbacio kao nedozvoljen.

Zapisničar-savetnik

Vesna Zarić,s.r.

Predsednik veća-sudija

Milena Rašić,s.r.

Za tačnost otpravka

Zamenik upravitelja pisarnice

Milanka Ranković